ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 2009 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-425/07 και Τ-426/07,

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., με έδρα την Częstochowa (Πολωνία), εκπροσωπούμενη από τον D. Rzążewska, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον O. Montalto και την K. Zajfert,

καθού,

με αντικείμενο δύο προσφυγές κατά των αποφάσεων του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Σεπτεμβρίου 2007 (υποθέσεις R 1274/2006-4 και

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

R 1275/2006-4), που αφορούν τις αιτήσεις καταχωρίσεως των εικονιστικών σημάτων 100 και 300 ως κοινοτικών σημάτων,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe και S. Soldevila Fragoso (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: K. Pocheć, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα των προσφυγών που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Νοεμβρίου 2007,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Φεβρουαρίου 2008,

έχοντας υπόψη τη διάταξη της 27ης Φεβρουαρίου 2008 περί ενώσεως των υποθέσεων Τ-425/07 και Τ-426/07 προς διευκόλυνση της έγγραφης και προφορικής διαδικασίας,

έχοντας υπόψη τη διάταξη της 29ης Απριλίου 2009 περί ενώσεως των υποθέσεων Τ-425/07 και Τ-426/07 προς έκδοση κοινής αποφάσεως,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 26ης Νοεμβρίου 2008,

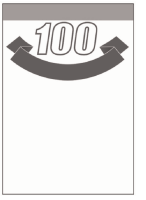
εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 15 Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. υπέβαλε δύο αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση είναι τα εικονιστικά σημεία 100 και 300, που απεικονίζονται κατωτέρω:

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση των σημάτων υπάγονται στις κλάσεις 16, 28, και 41 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— «αφίσες άλμπουμ τεύχη περιοδικά έντυπα προς συμπλήρωση έντυπο υλικό εφημερίδες ημεροδείκτες σταυρόλεξα εικονογραφημένοι γρίφοι», που υπάγονται στην κλάση 16

— «παζλ που απαιτούν χειρισμούς αινίγματα συναρμολογούμενες εικόνες», που υπάγονται στην κλάση 28

— «οργάνωση διαγωνισμών εκδόσεις κειμένων», που υπάγονται στην κλάση 41.

4 Με έγγραφα της 4ης Απριλίου 2006, ο εξεταστής πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009], τα σημεία δεν μπορούσαν να καταχωριστούν για όλα τα σχετικά προϊόντα. Με τις απαντήσεις της 30ής Μαΐου 2006, η προσφεύγουσα ενέμεινε στη θέση της.

5 Στις 9 Αυγούστου 2006, ο εξεταστής αρνήθηκε την καταχώριση των σημείων 100 και 300, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 για τα ακόλουθα προϊόντα:

— «αφίσες τεύχη περιοδικά έντυπο υλικό εφημερίδες», που υπάγονται στην κλάση 16,

— «παζλ που απαιτούν χειρισμούς αινίγματα συναρμολογούμενες εικόνες», που υπάγονται στην κλάση 28.

Ο εξεταστής έκρινε ότι τα σημεία αυτά συνιστούσαν περιγραφικές ενδείξεις, χωρίς το συμπέρασμα αυτό να αναιρείται από τα χρώματα και τα χρησιμοποιούμενα γραφικά στοιχεία.

6 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε δύο προσφυγές κατά των αποφάσεων του εξεταστή.

7 Στις 22 Φεβρουαρίου 2007, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος προσφυγών ζήτησε από την προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 37, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009), να δηλώσει εντός προθεσμίας δύο μηνών ότι παραιτείται από τη δυνατότητα να επικαλεστεί αποκλειστικό δικαίωμα για τους αριθμούς 100 και 300 που περιλαμβάνονται στα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση. Με δύο έγγραφα της 15ης Ιουνίου 2007, η προσφεύγουσα αρνήθηκε να προβεί στις δηλώσεις που της ζητήθηκαν, επικαλούμενη τη δυνατότητα καταχωρίσεως των αριθμών. Κατ' ακολουθία, το τμήμα προσφυγών απέρριψε τις προσφυγές με δύο αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις).

Αιτήματα των διαδίκων

8 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις στο σύνολό τους

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

9 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τις προσφυγές

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

10 Η προσφεύγουσα διατυπώνει μια εισαγωγική παρατήρηση ως προς τη δυνατότητα καταχωρίσεως των αριθμών και προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους προς στήριξη των προσφυγών της. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 και ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ιδίου κανονισμού.

Εισαγωγική παρατήρηση

Επιχειρήματα των διαδίκων

11 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 4 του κανονισμού 207/2009) περιέχει γενική αρχή κατά την οποία οι αριθμοί μπορούν να

καταχωριστούν ως σήματα και ότι ουδείς λόγος υφίσταται για τον οποίο οι αριθμοί να μην μπορούν να χρησιμεύουν για τη διάκριση, στην αγορά, των προϊόντων ή των υπηρεσιών διαφορετικών ανταγωνιστών.

12 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η αρχή αυτή είναι μεν ακριβής, αλλά αφορά μόνον την αφηρημένη ικανότητα των αριθμών να διακρίνουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες στην αγορά. Η αφηρημένη αυτή ικανότητα αποτελεί αναγκαία πλην όμως ανεπαρκή προϋπόθεση για την καταχώριση, διότι τα σημεία πρέπει, επίσης, να πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 7 του κανονισμού 40/94.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

13 Από το γράμμα του άρθρου 4 του κανονισμού 40/94 προκύπτει σαφώς ότι οι αριθμοί μπορούν να καταχωριστούν ως κοινοτικά σήματα.

14 Εντούτοις, για να καταχωρισθεί ένα σημείο ως σήμα, πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94, το οποίο απαγορεύει την καταχώριση σημείων που δεν επιτελούν ως προς τον καταναλωτή τη λειτουργία η οποία έγκειται στον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως των προϊόντων και των υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2008, Τ-302/06, Hartmann κατά ΓΕΕΑ (Ε), δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 29 και 30]. Επομένως, ένας αριθμός δύναται να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα μόνον αν διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα αναφορικά με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως και αν δεν συνιστά απλή περιγραφή αυτών των προϊόντων και υπηρεσιών.

Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η απαίτηση να προβεί σε δήλωση παραιτήσεως από την επίκληση αποκλειστικών δικαιωμάτων επί οποιουδήποτε στοιχείου των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση είναι εντελώς αβάσιμη, δεδομένου ότι όλα τα στοιχεία που συνθέτουν τα εν λόγω σήματα και, ιδίως, τα αριθμητικά στοιχεία «100» και «300» διαθέτουν διακριτικό χαρακτήρα. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι, ακόμη και αν ένα από τα στοιχεία αυτά στερείται διακριτικού χαρακτήρα, πάντως, αποκτά τέτοιο χαρακτήρα σε συνδυασμό με άλλα στοιχεία, διότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο διακριτικός χαρακτήρας των σημάτων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τη συνολική εντύπωση που τα σήματα αυτά δημιουργούν.

16 Η προσφεύγουσα επικαλείται, επίσης, την προγενέστερη καταχώριση των σημείων 100 και 200, των οποίων η γραφική αναπαράσταση δεν ήταν τόσο επεξεργασμένη όσο αυτή των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση, γεγονός που την οδήγησε να ζητήσει την καταχώριση έχοντας εμπιστοσύνη στο δίκαιο και στην ερμηνεία του από το ΓΕΕΑ.

17 Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

18 Οσάκις το σήμα περιέχει στοιχείο στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα και η παρουσία του στοιχείου αυτού στο σήμα μπορεί να δημιουργήσει αμφιβολίες για την έκταση της προστασίας του σήματος, το άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 παρέχει

στο ΓΕΕΑ τη δυνατότητα να ζητήσει από τον καταθέτη, ως προϋπόθεση της καταχωρίσεως του σήματος, να δηλώσει ότι δεν θα επικαλεστεί αποκλειστικό δικαίωμα για το συγκεκριμένο αυτό στοιχείο.

19 Η λειτουργία που επιτελούν οι δηλώσεις αυτές, γνωστές στην πράξη ως «disclaimers», συνίσταται στο να καταστεί γνωστό ότι το αποκλειστικό δικαίωμα που αναγνωρίζεται στον δικαιούχο ορισμένου σήματος δεν εκτείνεται στα στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα στοιχεία που το συνθέτουν. Με τον τρόπο αυτόν, οι πιθανοί καταθέτες γνωρίζουν ότι τα στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα στοιχεία καταχωρισμένου σήματος, για τα οποία έχει υποβληθεί τέτοια δήλωση, παραμένουν ελεύθερα προς χρήση.

20 Το περιεχόμενο του άρθρου 38 του κανονισμού 40/94 διευκρινίζεται από τον κανόνα 11, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου (ΕΕ L 303, σ. 1). Ειδικότερα, οι συνέπειες της μη υποβολής της δηλώσεως την οποία ζητεί το ΓΕΕΑ προβλέπονται στον κανόνα 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95. Στο πλαίσιο αυτό, αν ο καταθέτης δεν υποβάλλει εμπροθέσμως τη δήλωση την οποία του ζητεί το ΓΕΕΑ, το Γραφείο δύναται να απορρίψει την αίτηση ολικώς ή μερικώς.

21 Εν προκειμένω, το ζήτημα που τίθεται είναι αν το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, προκειμένου να αντιταχθεί στην εκ μέρους της προσφεύγουσας άρνηση υποβολής δηλώσεως βάσει του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, αφενός, ότι τα στοιχεία «100» και «300» των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα και, αφετέρου, ότι η παρουσία τους μπορούσε να δημιουργήσει αμφιβολίες για την έκταση της προστασίας των σημάτων.

22 Πρώτον, όσον αφορά την παρουσία στα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση στοιχείων στερούμενων διακριτικού χαρακτήρα, πρέπει να διευκρινισθεί ότι το τμήμα προσφυγών παρέπεμψε εν μέρει στην απόφασή του της 7ης Αυγούστου 2006 (υπόθεση R 447/2006-4), που αφορούσε την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος 1000 (σημείο 18 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, μια απόφαση μπορεί να θεωρηθεί ως επαρκώς αιτιολογημένη

όταν ρητώς παραπέμπει σε άλλο έγγραφο που έχει διαβιβαστεί στον προσφεύγοντα, όπως συμβαίνει εν προκειμένω [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2008, Τ-304/06, Reber κατά ΓΕΕΑ — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), Συλλογή 2008, σ. II-1927, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

23 Με την απόφαση της 7ης Αυγούστου 2006, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι ο αριθμός 1000 μπορούσε να χρησιμεύσει για να δηλώσει το περιεχόμενο των φυλλαδίων και των περιοδικώς εκδιδομένων εντύπων που υπάγονται στην κλάση 16. Το τμήμα προσφυγών παραπέμπει στην απόφαση αυτή για να επιβεβαιώσει, εν προκειμένω, ότι τα στοιχεία «100» και «300» μπορούν να δηλώσουν την ποιότητα, το περιεχόμενο ή την έκδοση των οικείων προϊόντων που υπάγονται στην κλάση 16. Το τμήμα προσφυγών φρονεί, εξάλλου, ότι τα εν λόγω στοιχεία μπορούν να δηλώσουν τα διάφορα επιμέρους συστατικά στοιχεία των οικείων προϊόντων που υπάγονται στην κλάση 28.

24 Μολονότι το τμήμα προσφυγών ουδέν ανέφερε συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα προϊόντα αυτά απευθύνονται στο ευρύ κοινό. Στο μέτρο που οι αριθμοί 100 και 300 είναι κατανοητοί σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες ως ενδιαφερόμενο κοινό θεωρείται, επομένως, ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

25 Εν προκειμένω, οι αριθμοί 100 και 300 παραπέμπουν σε ποσότητες και ο μέσος καταναλωτής θα αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη τους αριθμούς αυτούς ως περιγραφή των χαρακτηριστικών των επίμαχων προϊόντων και, ειδικότερα, της ποσότητας αφισών στις στοίβες προς πώληση, της ποσότητας των σελίδων ή του αριθμού των κομματιών παζλ και των αινιγμάτων η οποία καθορίζει το βαθμό δυσκολίας τους, χαρακτηριστικών τα οποία είναι ουσιώδη για τη λήψη της αποφάσεως περί αγοράς. Συνεπώς, το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιληφθεί τα αριθμητικά αυτά στοιχεία υπό την έννοια ότι παρέχουν πληροφορίες για τα οικεία προϊόντα και όχι υπό την έννοια ότι υποδηλώνουν την προέλευση των επίμαχων προϊόντων.

26 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που η προσφεύγουσα αντλεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου όσον αφορά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα σύνθετων σημάτων. Συγκεκριμένα, το ζήτημα που τίθεται εν προκειμένω

δεν αφορά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα σημάτων που απαρτίζονται από στοιχεία τα οποία, εξεταζόμενα το καθένα χωριστά, δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα. Το ζήτημα που τίθεται αφορά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα των στοιχείων αυτών, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να επεκταθεί αδικαιολόγητα στα εν λόγω στοιχεία το αποκλειστικό δικαίωμα που απορρέει από το σήμα. Επομένως, στο πλαίσιο του άρθρου 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, ο διακριτικός χαρακτήρας των επιμέρους στοιχείων των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση δεν πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα εν λόγω σήματα, αλλά σε σχέση με τα στοιχεία που τα συνθέτουν.

27 Δεύτερον, όσον αφορά την ύπαρξη αμφιβολιών σχετικά με την έκταση της προστασίας, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε, με το σημείο 19 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι δεν ήταν δυνατό να προσδιοριστεί ποιο στοιχείο των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση θα καθόριζε τον διακριτικό χαρακτήρα των εν λόγω σημάτων, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να δημιουργήσει αμφιβολίες σχετικά με την έκταση της παρεχόμενης προστασίας. Συγκεκριμένα, εν προκειμένω, τα εικονιστικά στοιχεία των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση, ήτοι τα χρώματα, τα πλαίσια, οι ταινίες και τα χρησιμοποιούμενα τυπογραφικά στοιχεία είναι πολύ κοινότοπα για να διατηρηθούν στη μνήμη των καταναλωτών. Αντιθέτως, οι αριθμοί, ως ενιαία λεκτικά στοιχεία, είναι ικανοί να προσελκύουν περισσότερο την προσοχή των ενδιαφερόμενων καταναλωτών και κατέχουν, έτσι, κυρίαρχη θέση στην εντύπωση την οποία δημιουργούν τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση.

28 Επομένως, κατά το μέτρο που η καταχώριση των σημάτων τα οποία ζητείται να καταχωρισθούν δεν εξαρτάται από καμία προϋπόθεση, θα μπορούσε να δοθεί η εντύπωση ότι τα αποκλειστικά δικαιώματα εκτείνονται στα στοιχεία «100» και «300», γεγονός που, κατ' ακολουθία, θα εμπόδιζε τη χρησιμοποίησή τους σε άλλα σήματα. Κατά συνέπεια, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η παρουσία των σημείων αυτών στα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση μπορούσε να δημιουργήσει αμφιβολίες για την έκταση της παρεχόμενης στα σήματα αυτά προστασίας.

29 Πάντως, η προσφεύγουσα, με τα έγγραφά της της 15ης Ιουνίου 2007, αρνήθηκε να δηλώσει ότι παραιτείται από τη δυνατότητα να επικαλεστεί αποκλειστικά δικαιώματα επί των στοιχείων αυτών, προβάλλοντας τη δυνατότητα καταχωρίσεως των αριθμών 100 και 300. Εξάλλου, τα έγγραφα αυτά παρελήφθησαν μετά τη λήξη της ταχθείσας από τον πρόεδρο του τμήματος προσφυγών δίμηνης προθεσμίας, χωρίς η

προσφεύγουσα να αποδείξει, παρά τα όσα ισχυρίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι της χορηγήθηκε πρόσθετη προθεσμία. Επομένως, στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε τις δηλώσεις που προβλέπει το άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 καθώς και ο κανόνας 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, το τμήμα προσφυγών ορθώς αρνήθηκε την καταχώριση των σημάτων, βάσει του κανόνα 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95.

30 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα που η ενάγουσα αντλεί από το γεγονός ότι τα σημεία 100 και 200, των οποίων η γραφική αναπαράσταση δεν είναι τόσο επεξεργασμένη όσο εκείνη των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση, έγιναν δεκτά προς καταχώριση από το ΓΕΕΑ ως κοινοτικά σήματα για προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 16 και 28. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομιμότητα των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς και μόνο βάσει του κανονισμού 40/94 και όχι βάσει πρακτικής στηριζομένης σε προγενέστερες αυτών αποφάσεις του ΓΕΕΑ [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Απριλίου 2004, Τ-127/02, Concept κατά ΓΕΕΑ (ECA), Συλλογή 2004, σ. II-1113, σκέψη 71, και της 19ης Μαΐου 2009, Τ-211/06, Τ-213/06, Τ-245/06, Τ-155/07 και Τ-178/07, Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE και CYBERHOME), δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 44]. Επιπλέον, στο μέτρο που το επιχείρημα αυτό πρέπει να θεωρηθεί ως αντλούμενο από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι επίκληση της εν λόγω αρχής μπορεί να γίνει μόνο στο πλαίσιο της τηρήσεως της αρχής της νομιμότητας, σύμφωνα με την οποία κανείς δεν μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος τρίτου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 67, και της 30ής Νοεμβρίου 2006, Τ-43/05, Camper κατά ΓΕΕΑ — JC (BROTHERS by CAMPER), δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 93 έως 95].

31 Επομένως, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

32 Δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών δεν στήριξε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις στην έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα και στον περιγραφικό χαρακτήρα των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση, εκτιμουμένων με βάση τη συνολική εντύπωση που δημιουργούν, αλλά στο γεγονός ότι αυτά περιέχουν στοιχεία επί των οποίων έχει

εφαρμογή το άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος, που αντλούνται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, είναι αλυσιτελείς.

33 Κατά συνέπεια, οι υπό κρίση προσφυγές πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

34 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

2) Καταδικάζει την Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Νοεμβρίου 2009.

(υπογραφές)